

Zienswijze ontwerp- Omgevingsvisie Limburg

Stichting Natuur en Milieufederatie Limburg

B. Cobben

14-10-2020

Inhoudsopgave

1 Algemeen	2
Aanbeveling 1:	2
Aanbeveling 2:	4
2 Energie	4
Aanbeveling 3:	4
3 Land- en tuinbouw	5
Aanbeveling 4:	5
Aanbeveling 5:	6
4 Water	6
Aanbeveling 6:	6
5 Natuur	7
Aanbeveling 7:	7
Aanbeveling 8:	7
Aanbeveling 9:	8
Aanbeveling 10:	8
Aanbeveling 11:	8
6 Landschap	9
Aanbeveling 12:	9
Aanbeveling 13:	9
Aanbeveling 14:	10
Bodem en ondergrond	10
Aanbeveling 15	10
Tot slot	11

1 Algemeen

- De ontwerp Omgevingsvisie geeft de maatschappelijke opgaven en ambities per thema goed weer, maar maakt nauwelijks/geen keuzes bij belangentegenstellingen en is daarmee ruimtelijk nauwelijks sturend. Beleidsvoornemens voor veel beleidsthema's zijn strategisch en vooral richting gevend (en dus weinig concreet). Veel daadwerkelijke keuzes en te nemen maatregelen worden doorgeschoven naar uitwerkingsprogramma's (bv. programma's Bossen, Natuur, Water en RESsen) en de Omgevingsverordening. Daarbij is speciale aandacht nodig voor essentiële belangen als natuur, landschap, water en bodem. De druk vanuit allerlei sectoren op de fysieke leefomgeving is groot, zowel boven- als ondergronds. Duidelijk is dat niet alles kan en niet alles kan overal.
Via een burgerparticipatieproces is de mening van Limburgers gepolst over een aantal belangrijke thema's. Wat opvalt is dat met deze inbreng nauwelijks/niets gedaan is. In de uiteindelijke beleidsvoornemens is de uitkomst van de burgerparticipatie niet terug te vinden.

“De nadere uitwerking van de Omgevingsvisie in meer concrete programma's en de verdere doorvertaling van het beleid in de Provinciale Omgevingsverordening is belangrijk. Deze doorvertaling vraagt veel aandacht voor en een goede nadere analyse van de risico's voor Planet” (Milieueffectrapport (MER), blz. 112).

Aanbeveling 1:

Neem de uitkomsten van de burgerparticipatie serieus en laat deze doorklinken in de beleidsvoornemens voor de verschillende thema's. Maak natuur, landschap, water en bodem randvoorwaarden stellend bij de verdere uitwerking van de Omgevingsvisie. Ontwikkel een afwegingskader voor omgevingskwaliteit op basis waarvan initiatieven worden getoetst. Dit afwegingskader zou naar onze mening in de uitwerkingsprogramma's moeten worden uitgewerkt en worden vastgelegd in de Omgevingsverordening Limburg.

- Er is sprake van een sterke onbalans in de Omgevingsvisie Limburg: stimulering van de economie krijgt onevenredig veel aandacht vergeleken bij de bescherming en ontwikkeling van essentiële waarden als natuur, landschap, water en bodem. Zo wordt er sterk ingezet op het stimuleren en ontwikkelen van thema's als Economie, Werklocaties en Land- en tuinbouw, terwijl voor een thema als Natuur de inzet slechts is 'het in stand houden van'. Economische groei is teveel uitgangspunt in plaats van het bevorderen van duurzaamheid. Dat zien we nu bij een aantal actuele ontwikkelingen zoals bijvoorbeeld (niet uitputtend):

* De dreigende kap van een groot deel van het eeuwenoude Sterrebos voor de uitbreiding van VDL Nedcar.

- * De voorgenomen reactivering van vliegbasis De Peel met een enorme CO₂-uitstoot nabij zwaar met stikstof overbelaste Natura 2000-gebieden en grote negatieve gevolgen voor de leefbaarheid.
- * De voorgenomen uitbreiding van Luchthaven MAA met grote negatieve gevolgen voor de leefbaarheid in een groot deel van Zuid-Limburg. Onze vrees is dat met het beleid zoals verwoord in deze ontwerp Omgevingsvisie, er geen wezenlijke verandering komt wat betreft de hierboven genoemde onbalans.

Dat het ook anders kan blijkt uit de voorgenomen realisatie van Energielandgoed Wells Meer in de gemeente Bergen, waar vier windmolens en vele zonnepanelen ervoor gaan zorgen dat de gemeente grotendeels energieneutraal wordt én waar tegelijkertijd veel aandacht is voor het versterken van natuurwaarden in een gebied met weinig actuele natuurwaarden.

Een ander voorbeeld op kleinere schaal is Zonneweide 't Veen in Griendtsveen, waar op een voormalig sportveld een zonnepark wordt aangelegd volgens de uitgangspunten van een Energietuin. Dat wil zeggen ontwikkeld samen met de gemeenschap, passend bij het landschap in combinatie met natuur, educatie, recreatie en groene dagbesteding.

De Omgevingswet gaat uit van het zoeken naar de balans tussen het beschermen én benutten van de fysieke leefomgeving. De balans slaat in deze Omgevingsvisie door naar het benutten van de fysieke leefomgeving. Natuur, landschap en bodem worden teveel gezien als sluitpost in plaats van randvoorwaarden-stellend. Het MER constateert dit ook:

“Op grond van het Portret van Limburg wordt geconstateerd dat sprake is van een steeds groter wordende onbalans tussen Planet en Profit en in mindere mate tussen Planet en People. Dit leidt ertoe dat een eenzijdige focus op resultaatsmaximalisatie de Planet-aspecten direct dupeert. Dit betekent dat niet alleen ingezet dient te worden op het verbeteren van Planet-aspecten, maar betekent ook dat het niet serieus genoeg nemen van Planet-aspecten bij de ontwikkeling van voornamelijk Profit-aspecten, zal blijven leiden tot een verdere verslechtering van Planet-aspecten (bijvoorbeeld: de ontwikkeling van natuurbeleid heeft positieve effecten, maar de echte winst is te behalen door de effecten van winstmaximalisatie in landbouw en industrie beter te mitigeren). Met andere woorden: het niet maken van een nadrukkelijke keuze om economische activiteiten meer in balans te brengen met natuur, bodem en landschappelijke waarden, zal blijven leiden tot een verslechtering van ecologisch en historisch kapitaal, ondanks verbeteringen die separaat aan economische structuurverbeteringen gerealiseerd worden binnen ecologisch kapitaal (bijvoorbeeld natuurbeleid, Aanvalsplan stikstof) en historisch kapitaal (Nationaal Landschap Zuid-Limburg bijvoorbeeld). Uit figuur 7.1 valt af te leiden dat voornamelijk de levensvatbaarheid van economische pijlers (door uitputting van de natuur en bodem bijvoorbeeld) op de lange termijn sterk onder druk staat (onbalans Planet – Profit) en dat de leefbaarheid van de provincie Limburg onder druk staat (relatie People – Planet). Om op een ‘duurzame’ (zoals gedefinieerd volgens het Triple Bottom Line-model) provincie uit te komen zal dus specifieke aandacht uit moeten gaan naar verbetering van Planet-aspecten, om de leefbaarheid en levensvatbaarheid van menselijke activiteiten te kunnen blijven garanderen” (MER, blz. 56).

Uit de resultaten van de burgerparticipatie blijkt dat de switch naar een meer duurzame economie vaak genoemd is. Een meerderheid van de respondenten (ruim 63%) antwoordde

nee op de vraag of de Limburgse economie eindeloos kan doorgroeien.

Aanbeveling 2:

Maak economische ontwikkelingen afhankelijk van de verbetering van het natuurlijke kapitaal (natuur, landschap, water, bodem).

2 Energie

De ontwerp Omgevingsvisie Limburg stelt slechts in beperkte mate kaders aan de Limburgse energietransitie. Voor beleidskaders en voornemens wordt met name doorverwezen naar de nog in ontwikkeling zijnde Regionale Energiestrategieën en de Provinciale Energiestrategie.

“In de ontwerp-Omgevingsvisie wordt relatief beknopt ingegaan op de opgave en op de overwegingen die van belang zijn. De ambitie in de ontwerp-Omgevingsvisie sluit aan bij de bestuurlijke afspraken en vastgesteld nationaal en provinciaal beleid en bevat geen aanvullende norm- of taakstellingen. Er is een belangrijke rol weggelegd voor de Regionale Energie Strategieën (RES) en de Provinciale Energiestrategie (ambities en doelen) die nog tot stand moeten komen (in december 2020). Er kan worden geconstateerd dat de beleidsvoornemens in de Omgevingsvisie ten aanzien van de energietransitie weinig ambitieus zijn” (MER, blz. 79).

De ruimtelijke mogelijkheden die de ontwerp Omgevingsvisie biedt voor de ontwikkeling van wind- en zonne-energie, zijn ruimer dan de Wind- en Zonnevisie van de Natuur en Milieufederatie Limburg. Daarbij wordt de mogelijkheid opengelaten voor aanvullende voorkeursgebieden voor grootschalige opwek.

Uit de burgerparticipatie blijkt dat een overgrote meerderheid van de Limburgers (ruim 72% van de respondenten) van mening is dat energieopwekking niet ten koste mag gaan van het landschap.

Aanbeveling 3:

Stel de kaders voor opwek van wind- en zonne-energie helderder, neem de belangen van natuur en landschap uitdrukkelijk mee bij de energietransitie (conform Wind- en Zonnevisie van de Natuur en Milieufederatie Limburg) en neem lokaal eigendom als belangrijke pijler mee.

3 Land- en tuinbouw

- De transitie naar kringlooplandbouw is één van de belangrijkste opgaven voor het landelijk gebied. Deze opgave is in de ontwerp Omgevingsvisie duidelijk neergezet. Deze transitie heeft ook grote ruimtelijke consequenties. Het zou logisch zijn om deze ruimtelijke gevolgen van de landbouwtransitie te koppelen aan andere maatschappelijke opgaven zoals de energietransitie, stikstofaanpak, klimaatopgave en biodiversiteitsherstel. De Omgevingsvisie slaagt daar onvoldoende in.

Landbouw heeft – als grootste grondgebruiker – een grote impact op het buitengebied. De landbouw is een belangrijke (maar niet de enige) factor in de teruggang van de biodiversiteit en beïnvloedt de kwaliteit van bodem, grond- en oppervlaktewater, lucht en gezondheid. De Omgevingsvisie zoekt een balans tussen het economische belang van de landbouw en de belangen van natuur, milieu en gezondheid. Daarbij wordt een belangrijke rol aan de sector zelf gegeven, waarbij de provincie (globale) kaders stelt en faciliteert en ondersteunt. De vraag is of het primaat bij de sector zelf voldoende gaat opleveren en of de provincie zelf niet veel meer de leiding moet nemen om de transitie daadwerkelijk vorm te geven.

“Beperkt het beleid zich tot het stellen van kaders en daarmee het (verder) achteruitgaan van biodiversiteit en milieukwaliteit, of wordt meer actief ingezet op de benodigde transformatie?” (MER, blz. 84).

Als de transitie onvoldoende of te traag van de grond komt, dan bestaat het risico dat beleid voor natuur en biodiversiteit onvoldoende resultaat heeft en dat de natuur- en biodiversiteitsdoelen niet gehaald worden. Beleid en maatregelen op het gebied van landbouw en natuur dienen elkaar te versterken.

Aanbeveling 4:

Zet als provincie veel actiever in op de landbouwtransitie. Geef op kaart aan waar deze transitie bij voorkeur dient plaats te vinden, in samenhang met andere maatschappelijke opgaven als natuur- en landschapsherstel, energietransitie, klimaatopgave, enz.

- Intensieve veehouderij wordt in de ontwerp Omgevingsvisie niet ontmoedigd, maar lijkt zelfs te worden gestimuleerd, terwijl tegelijkertijd wordt ingezet op circulaire/ kringloop-/ natuurinclusieve landbouw. Naar onze mening zit de oplossing voor de problemen in de landbouwsector niet in de kwantiteit, maar juist in de kwaliteitsslag naar een duurzame en circulaire landbouw.

Aanbeveling 5:

Stel de transitie naar een circulaire/ kringloop-/ natuurinclusieve landbouw centraal als opgave. De intensieve veehouderij dient zich hiernaar te voegen.

4 Water

Het watersysteem in het landelijk en stedelijk gebied van Limburg is vanaf de 20^e eeuw effectief en systematisch geoptimaliseerd voor wat betreft inrichting, beheer en toezicht, primair ten behoeve van de landbouw en de veiligheid. In essentie: het wateroverschot van de winter in het voorjaar zo snel en zo veel mogelijk afvoeren en bij een watertekort in de zomer aanvullen vanuit de grondwaterreserves ('drooglegging!').

Al langere tijd is bekend dat deze benadering grote nadelen heeft voor (natte) natuurwaarden. De biodiversiteit staat onder hoge druk. Met wisselende successen werd getracht deze teloorgang tegen te gaan door maatregelen binnen natuurgebieden te nemen. Aan het totale systeem werd echter weinig veranderd. Inmiddels dreigen (natte) natuurgebieden en natuurwaarden in het gehele landelijke gebied verloren te gaan als gevolg van structureel te lage grondwaterstanden. De klimaatverandering – langer (extreem) droog en neerslag in de vorm van heviger buien – versterkt de problemen. Ook is de veiligheid in stedelijke gebieden vanwege het snelle afvoersysteem uit het landelijk gebied in het geding.

Met de huidige inrichting en het huidige beheer worden deze nieuwe opgaven niet opgelost. Dit vraagt om een trendbreuk. Er moet een systeem komen dat zorgt voor een nieuwe evenwichtige (water)balans, zowel op het gebied van inrichting, beheer, toezicht en handhaving.

Aanbeveling 6:

Houd jaarrond zoveel mogelijk water vast in het hele buitengebied, dus ook in de buffergebieden. Daardoor ontstaan natuurlijke hydrologische klimaatbuffers. Stel beheer en duurzaam behoud van voldoende en gezond water centraal boven consumptie van water. Verminder wateronttrekking door het intrekken van vergunningen en het afbouwen van (haspel)beregening. Bouw zoveel mogelijk agrarische en industriële grondwateronttrekkingen af.

5 Natuur

Wereldwijd wordt erkend dat er sprake is van een grote biodiversiteitscrisis. Alle reden dus om in actie te komen. De provinciale ambitie op het thema natuur schiet wat dat betreft ernstig tekort. Dat blijkt uit:

1) De ambitie wordt in de ontwerp Omgevingsvisie als volgt gedefinieerd: het in stand houden van de biodiversiteit. Terwijl algemeen bekend is dat de biodiversiteit de laatste jaren flink achteruitgegaan is. De ambitie zou dan ook moeten luiden: behouden **en vergroten** van de biodiversiteit. Net zoals dat voor het Thema Landschap is benoemd (“behouden en versterken van het Limburgse landschap”). Ook De Nationale Omgevingsvisie heeft als ambitie behoud en herstel van de natuur en biodiversiteit.

Meer natuur komt ook tegemoet aan de wens van een grote meerderheid van de respondenten van het burgerparticipatieproces; ruim 68% vindt dat de natuurgebieden in Limburg meer ruimte moeten krijgen.

Aanbeveling 7:

Benoem als ambitie voor het thema Natuur: behouden en vergroten van de biodiversiteit.

2) Het valt ons op dat in vergelijking met het eerste en tweede concept van de Omgevingsvisie de term ‘bufferzones’ nauwelijks meer voorkomt. De reden hiervan is ons niet duidelijk. Bufferzones beschermen de natuurgebieden tegen schadelijke invloeden van buitenaf. Ze kunnen tevens een functie vervullen als verbinding tussen natuurgebieden en kunnen bijdragen aan de uitbreiding van leefgebieden van vooral bedreigde soorten van het agrarisch cultuurlandschap. De provincie kiest ervoor om de abiotische omstandigheden voor het Natuurnetwerk Limburg en vooral de Natura 2000-gebieden te herstellen door de water-, bodem- en milieucondities te verbeteren. In het tweede concept was daaraan toegevoegd: *“Waar dit nodig is voor het behalen van de biodiversiteitsdoelen, doen we dit ook in bufferzones rondom de natuurgebieden, ook als deze vallen buiten de groenblauwe mantel”*. In het nu voorliggende ontwerp is deze zin om onverklaarbare redenen geschrapt.

Het MER verwoordt het als volgt (blz. 88): *“Een aantal ambities kan worden aangescherpt. Zo kan bijvoorbeeld in een overgangszone rond en tussen het Natuurnetwerk ruimte gezocht worden voor natuur in combinatie met kringlooplandbouw, recreatie, klimaatmaatregelen zoals bos, zonne- en windparken en waterbuffering”*.

Aanbeveling 8:

Neem de bufferzones opnieuw op in de tekst van de Omgevingsvisie en (indicatief) op de bijbehorende kaarten.

3) De ontwerp Omgevingsvisie bevat geen duidelijke centrale ambitie met betrekking tot natuur waarin duidelijk wordt gemaakt hoe de waarde van natuur geprioriteerd wordt ten opzichte van andere functies (MER, blz. 86). Bijvoorbeeld hoe staan de doelstellingen met betrekking tot natuur ten opzichte van de ambities van de landbouw? Wordt er in eerste instantie ruimte geboden aan de economische groei van de landbouw, of staat het beperken van de negatieve effecten op de natuur voorop? Dit speelt met name in Noord- en Midden-Limburg, waar veel intensieve veehouderij aanwezig is. Ontwikkeling van andere functies kan negatieve effecten hebben op het realiseren van de ambities op het gebied van natuur en biodiversiteit. Een belangrijk punt is meewegen van natuur en biodiversiteit ten opzichte van andere ambities (landbouw, toerisme, ruimtelijke ontwikkeling) om de natuurdoelen in de natuurparagraaf te kunnen bereiken.

Aanbeveling 9:

Neem in de Omgevingsvisie als uitgangspunt op dat natuur randvoorwaarden- stellend is voor economische ontwikkelingen.

4) In de prioritering van keuzes die de provincie maakt voor het thema natuur ten opzichte van andere thema's zoals landbouw, energie, economie en wonen kunnen duidelijker keuzes gemaakt worden (MER, blz. 88). Nu wordt duidelijk ingezet op het volgen van de landelijke verplichtingen met betrekking tot natuurdoelstellingen. De provincie maakt nauwelijks/geen eigen keuzes.

Aanbeveling 10:

Benoem in de Omgevingsvisie een eigen provinciale ambitie m.b.t. het thema Natuur, die verder gaat dan alleen de Europese en nationale verplichtingen.

5) Het provinciale beleid richt zich sterk op het Natuurnetwerk Limburg. Buiten dit netwerk blijft de biodiversiteit sterk onder druk staan en er is in de ontwerp Omgevingsvisie voor deze gebieden (en de gebruiksfuncties in deze gebieden) geen concreet beleid opgenomen. Versterking van de biodiversiteit buiten het Natuurnetwerk Limburg is van groot belang, ook voor het halen van de natuurdoelen in de Natura 2000-gebieden.

Aanbeveling 11:

Formuleer concreet beleid om de natuur in gebieden buiten het Natuurnetwerk Limburg te beschermen en te ontwikkelen.

6 Landschap

- De ontwerp Omgevingsvisie legt de focus op het beschermen van de meest bijzondere landschappen in de provincie (zoals de Groenblauwe mantel, de Nationale Parken en het Nationaal Landschap Zuid-Limburg). Dit klinkt logisch. Een groot risico ligt in de landschappelijke kwaliteit van gebieden waar geen beschermingsregime van toepassing is en waar het landschap als het ware ‘vogelvrij’ is. Verrommeling kan hier optreden met alle gevolgen (verlies van aantrekkelijkheid leefomgeving, ecologische waarde landschap, etc.) van dien.

“Doordat het beleid van het thema landschap een focus heeft op het beschermen van waardevolle landschappen, bestaat voor de gebieden daarbuiten het risico dat geleidelijke, óók kleinschalige, ontwikkelingen zullen leiden tot een verdere verschraling van het historische landschap” (MER, blz. 101).

Aanbeveling 12:

Formuleer maatregelen om de achteruitgang van de landschappelijke kwaliteit in de gebieden buiten de beschermde landschappen (de zogenaamde ‘witte’ gebieden) te voorkomen.

- Ondanks de goede intenties en de daarmee samenhangende beschermingsregimes, zoals ook al opgenomen in het POL 2014, blijkt uit de afgelopen jaren dat het onvoldoende mogelijk blijkt om het landschap afdoende te beschermen tegen economische druk. Dat geldt ook voor het Nationaal Landschap Zuid-Limburg en de Zilver- en Bronsgroene Landschapszone (nu Groenblauwe mantel). Zo liggen er naar onze mening in het Nationaal Landschap Zuid-Limburg goede mogelijkheden voor een nieuw verdienmodel voor de melkveehouderij (extensieve beweiding in combinatie met afwaardering van de agrarische grond) samen met verhoging van de biodiversiteit en behoud van het door velen zo gewaardeerde open landschap.

“De geleidelijke aantasting van het landschap is vooral te verklaren door de invloed van de landbouw, ruimtelijke ontwikkelingen en toerisme. Kortom: het uitblijven van het écht serieus nemen van het landschap buiten de meest bijzondere landschappen bij andere ambities (landbouw, toerisme, ruimtelijke ontwikkeling) leidt tot de conclusie dat de goede intenties die uitgesproken worden in de Landschapsparagraaf van de ontwerp Omgevingsvisie weinig effect zullen sorteren” (MER, blz. 91).

Aanbeveling 13:

Hanteer de bescherming van de landschappelijke kwaliteiten als randvoorwaarde voor de ambities en ontwikkelingen op andere thema’s zoals economie, landbouw en

energietransitie.

- De ambitie van de ontwerp Omgevingsvisie is behoud en versterking van de kenmerkende kwaliteiten van het Limburgse landschap. Vervolgens wordt in de paragraaf ‘Waar kiezen we voor?’ vooral ingezoomd op behoud van de waardevolle landschappen en schadebeperking. Het risico van dit beleid is dat de landschappelijke kwaliteit niet of beperkt aan kwaliteit inboet, maar zeker niet aan kwaliteit zal winnen.

Aanbeveling 14:

Stel een uitvoeringsprogramma Landschap op, dat focust op de ontwikkeling/versterking van het landschap.

Bodem en ondergrond

Het MER constateert dat bodem- (en grondwater)verontreiniging als gevolg van industrie, bedrijvigheid en de landbouw niet expliciet aan de orde komen.

“Hiervoor zijn in de ontwerp-Omgevingsvisie geen eigen provinciale ambities en beleid geformuleerd. De Omgevingsvisie besteedt geen aandacht aan de problematiek van de teruglopende bodemkwaliteit. Het gaat daarbij om de fysische kwaliteit (verdichting) en de chemische kwaliteit (bijv. door bestrijdingsmiddelen). Deze aspecten zijn vooral relevant voor Noord- en Midden-Limburg” (MER, blz. 95).

Aanbeveling 15

Besteed in de Omgevingsvisie meer aandacht aan de problematiek van de achteruitgang van de kwaliteit van de bodem (verdichting, vermessing, verdroging, bestrijdingsmiddelen, achteruitgang van de bodemvruchtbaarheid), stel hiervoor ambities op en ontwikkel beleid.

Tot slot

- De Natuur en Milieufederatie Limburg heeft vanaf de start van het opstellen van de Omgevingsvisie Limburg (als opvolger van het POL 2014) meegedacht en meegewerkt aan de totstandkoming ervan (via deelname aan werkconferenties, ambtelijke en bestuurlijke overleggen, regiodialogen, enz.). Ook hebben wij samen met de terreinbeherende organisaties uitgebreid gereageerd – na consultatie van onze achterban – op het eerste en tweede concept van de Omgevingsvisie.
Wij constateren dat er met onze reacties teleurstellend weinig is gedaan. Datzelfde geldt voor de inbreng van vele Limburgers via het Burgerparticipatieproces. Omdat het nu voorliggende ontwerp van de Omgevingsvisie niet veel afwijkt van de eerdere concepten, blijven onze eerdere opmerkingen actueel. Wij voegen als bijlage dan ook ons commentaar op het tweede concept toe, dat wij hier als herhaald en ingelast willen zien.
- Zoals in het begin van onze reactie vermeld, is de Omgevingsvisie Limburg een strategisch plan op hoofdlijnen. Echte keuzes en concrete maatregelen voor veel thema's worden doorgeschoven naar programma's en de verdere doorvertaling van het beleid in de provinciale Omgevingsverordening. Gezien de grote ruimtelijke consequenties van deze nadere uitwerkingen gaan wij ervan uit dat de maatschappelijke partners nauw hierbij betrokken zullen worden. Zoals dat ook gebeurd is bij de opstelling van deze ontwerp Omgevingsvisie.

Tot zover onze opmerkingen. Indien gewenst gaan wij graag met u in gesprek om onze zienswijze nader toe te lichten. Wij wensen uw College veel succes met de verwerking van alle zienswijzen tot een definitieve Omgevingsvisie Limburg.

Hoogachtend,

Mede namens de Stichting het Limburgs Landschap, Vereniging Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer,

Stichting Natuur en Milieufederatie Limburg,

Ton Hermanussen
Directeur

